

புராணிகா, காசத்தி
திரு. இ. நிதம்பசாய் மண்ணியா
அவர்கள்

அவ் பளிப்பு

மகாமகோபாத்தாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையார் நூல் நிலையம்.
அடையாறு, சென்னை-20.
உவருவேல்-பிந்தாடு

₹ . 10 . 28 .

பஞ்சதிகார
விளக்கம்

திருச்சிற்றமபலம.

பஞ்ச திகார விளக்கம் .

உரைபாடம்

மு

உ

பரமசிவகதினால நடத்தப்படட சிருடடி திகி
 ங்காம திரோபவம அதுககிரகம எனனும
 பஞ்சகிருத்திய முறைமைகளை விளக்குவதால்
 இது பஞ்சதிகார விளக்கமெனப்படடது

பாயிரம்.

ஆளவணககம

காபபு.

இச்சேர்க்கழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம.

முத்தியங்கடகடுவங்களுவளையு

முத்தரியமுகபடாததுப

பிசர்மதமாமழகளிறுகரமலாககற்

புகதருவுமபொருவிலபாதத

திசமுறுபநகயநிதியுந்தோன்றுபரைப்
 பாற்கடலிம்சிறந்துதோன்றும்
 உகலருமைங்கரவமுதையுளங்குளிரப்
 பூரித்தேயுவகைபூபபாம.

(இதன்பொருள்.) முகமாகிய சந்திரனும்,
 ண்ணாகியவிஷமும், கண்டமாகிய சங்கரிதி
 உததரீயமாகிய முகபடாமணிந்த தனமாகிய
 காடகமுள்ள இளமைதங்கிய மதத்த பொ
 யானையும், திருசகரமலராகிய கற்பக திஷு
 ஒப்பிலலாத திருவடியாகிய விளங்குகின்ற பதி
 மநிகியும், தோன்றிய பராசத்தியென்னுந் திருட
 பாற்கடலிற சிறந்துதோன்றிய கெடுதலிலலாத
 ஐந்து காங்கையுடைய விநாயக மூர்த்தியாகிய
 அமிரத்ததை எமதுள்ளங்குளிருமபடி பூரித்த
 ச சந்தோஷத்தை அடைவாம் என்று.

பராசத்தியை “பாற்கடல” என்று உருவகப்
 படுத்திக் கூறினமையின், முன்பாற்கடலினிடத்த
 ச சந்திரன், விடம், சங்கரிதி, பதுமரிதி, யானை
 கற்பகம், அமிரதம், என்னுமிவைகள் தோன்ற
 றின முறைமைபோல ஈண்டுக்கூறியபாற் கடலி
 னிடத்தும் அப்பொருள்கள் தோன்றுகின்றன
 ிவன்றுகூறினார்.

கண்டம் சங்கம்போலவதாதலின் அதனை 'சங்கநிதி' என்றும், பாதம பதுமம்போலவதாதலின் அதனை 'பதுமநிதி' என்றும், தனம யானைமத்தகம்போலவதாதலின் அதனை 'யானை' என்றுங் கூறினர்; இவைபண்புவமம். திருக்கரமும் திருவடியும் அன்பர்களுக்கு வரம அருள்வனவாதலின் 'கற்பகம்' 'பதுமநிதி' என்றும், விநாயகர்/சிந்திக்கும் அடியாராகளுக்கு சனன மாணவர்களை நீகருகின்றவராதலின் அவரை 'அமுதம்' என்றும், பராசத்தியார் தொண்டர்களுக்கு இகமுத்தராரத்தபரபோகவளைத் தருகின்றவராதலின் அவரை 'பாறகடல்' என்றும் கூறினர்; இவைதொழிலுவமம். தனம்-உவம ஆகுபெயர்.

நடேசாதுதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலை ஆசிரியவிருத்தம்.

பெருங்கருணைக்கடறதும்பித் திருவுருவந்தரித்துப், பேசருமாசான்மறைநதவாருயிராயெடுத்தே, இரும்புகழ்சேர்வினான கலராதிமூவ, னொனத்தொகுத்துத் தநுவாதியீந்துமும் மாயையினில், வருஞ்சகலாககிருவினை யொப்பாக்கிமலபாகம், னருவித்துத்திருவடிககீழ் வைப்பான்

மன்றதனுள், அருங்கருணையைநதொழிற கூத்
தாடுமிறையடிக, ளககமலததொளிவளரக கரு
நியிருத்திடுவாம்

(இ-ள்) உயிர்களை முத்தியில விடவேண்டுமெ
ன்று நிறைந்தகடலபோன்ற பெரிய கருணையாகி
ய திருவுருவங்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய ஆண
வமலதகிலை மறைபட்டிருந்த உயிர்களை அகி
லநின் நெடுத்துப பெரியபுகழ்சோந்த விஞ்ஞா
னகலா பிரளயாகலர் சகலா எனமூன்றுவகை
யாகத் தொகுத்துத் தநுகரணபுவன போகங்க
ளைக கொடுத்தருளி, அம் மூன்றுவகை யுயிர்க
ளுள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்
மலங்களுடன் தோன்றிய சகலாகளுககு நலவி
னை தீவீனையென்னும் இருவினைகளைச் சமப்படு
த்தி மலபரிபாகம் வருவித்துத் தமது திருவடியி
ன்கீழவைத்தருளுகின்றவரும, சிற்சபையினிட
த்து அரிதாகிய திருவருளிலை பஞ்சகிருத்திய
நடனஞ்செய் தருளுகின்றவருமாகிய நடேசரது
திருவடிகளை எமது இருதயமாகிய தாமரைமல
ரில ஒளியுடன்வீற்றிருக்கும்படி திபானஞ் செ
ய்கிருத்துவாம் எ--று.

சிவசாமியம்மை துதி.

மலர்வினாயுங்கதிரொளியு முயிருடலுமணியின்
வளர்தேசமுருநிழலுமளிபொருளோடுரையும
நிலவுதலபோனிட்களத்தைப்பிரியா துமருவி

நிகழ்சகளத்தபபதிக்கு நிறைமனையாய்மன்னி
உலகுயிர்மைந்தர்கள்பிறவிப பசுகெடவெந்நாளு
மோவாகாநந்தவமு தூட்டியவ்வீட்டிருத்தும்
திலகநுதறசிவகாமசுந்தரியார்பாதச

செங்கமலநதலைமீதிறநிகமுறவைத்திடுவாம்

(இ-ள.) மலரும் மணமும், சூரியனும் கிர
ணமும், உடலும் உயிரும், மணியும் ஒளியும்,
சரீரமும் சாயையும், சொல்லும் பொருளும்,
பிறிவில்லாமல விளங்குவதுபோல நிட்களசொ
ரூபத்தைப்பிரியாமல அபின்னாசத்தியாகப் பொ
ருங்கி விளங்குகின்ற சகளரூபத்தில அநதச் சி
வத்திற்குத் தேவியாய நிலைபெற்று உலகத்திலு
ள்ள உயிர்களாகிய மைந்தர்களுக்குப் பிறவியெ
ன்னும் பசுகெட எந்நாளும் ஒழியாத ஆநந்த
வமுதூட்டி அம்மோகூ வீட்டில நிலையாபிருக
கும்படி அருள்கின்ற திலகமணிந்த நெற்றியினை
யுடைய சிவகாம சுந்தரியாரது திருவடிகளாகிய

செந்தாமரை மலாகளை எழுமுடைய சிரசின்
மேல விளங்கும்படி சூட்டிக் கொள்ளுவோம்
எ-று (ச)

விராயகா துதி.

கவுடகுழிமாமதகுதிறந்தருணமதநீர்ப்பாய்ச்சிக
கருதுறமெய்யடியருளப்புலத்தஞ்சக்கரமாம
நவபபெருவித்திட்டதனினைமுமன்பா முளையை
நசைவிடயக்கிளிகணறுக காதவகைகாததிங்
கவககளைகட்டருண்ணானப் படிநோற்றயென்று
மியானெனுமானவ வேழமணுகா து துரதகி
உவப்புறுமெய்சசிவபோகம் விளைவிக சங்களிற்
யுளமவுனககூடத்திற்பிறிவறவைத்திடுவாம். (ஐ)

(ஐ-ள்.) கவுடகுழியாகிய பெரிய மதகினைத்
திறந்து, திருவருளாகிய மதநீரைப்பாய்ச்சி, தி
யானிக்கின்ற உண்மையடியார்களுடைய இருத
யமாகிய நிலத்தில் பஞ்சாஷ்டரமாகிய புதிய பெ
ருமையாகிய விதையை இடமி, அதில்நின்று மே
லெழுந்த அன்பாகிய முளையை விருப்பமுள்ள
விடயமாகிய கிள்ளைகள் நறுக்காதவண்ணங்காத்த
து, அவமாகிய பயனில்முயற்சியென்னுங் களை
களைப்பறித்து, அருளாகிய ஞானப்பயிரைவிருத

கிசெயது, யான் எனதென்நிற தற்போதமாகிய
யானையானது எனலும் அநதப்பயிரினிடத்துச்
சேராதவண்ணம் தூதநி, ஆநதமாகிய மிசூந
த சிவபோகமென்னும் பயினாவிலைவிகாநினற
யானையை உள்ளததில் நிலைத்தமெளனநிலையாகி
ய கூடத்திலே நீங்குதலிலலாம ஶீருகமுமபடி
வைப்பாம எ-று (௫)

(இதன் தாற்பரியம்.) பேரருளால் சூருமூ
ததமா யெழுந்தருளி, மெய்யடியாருக்சுப பநு
சாக்ஷரோபதேசஞ்செயது, நாமருபமாகிய வி
ஷயங்கள்வந்து தாககாது நிஷ்டைகூடவைத்து,
ஞானத்தைவிருத்திசெய்து, யானெனதென னூந
தற்போதத்தைநீக்கி, சிவபோகந் தந்தருளுகின
ற ஞானமாகிய யானே முகத்தினையுடைய விநாய
கமூர்த்தியைத் தியானிக்கிறோம் என்பதாம்.

விநாயகர் திருவவதாரஞ் செய்தபோது சிவ
பெருமான அவ்விநாயகனாரோக்கித் தேவர்கள்
முதலியயாவரும் யாதொரு சுபகாரியங்கள் செ
ய்யத் தொடங்குவாராகளானால் உன்னைத் துகி
செய்து தொடங்குவராயின் அக்காரியம் இனி
து நிறைவேறுமென்று கட்டளையிட்டருளிய மு

றைமைபற்றி முன்னாத்துதிசெய்து, சுவாமி அ
மலை விநாயகா சப்பிரமணியசுவாமி என்னுங்
கிரமங்கொண்டு மீடும் விநாயகதை துதிசெய்
வது சைவசமய சமபிரதாயம்

சப்பிரமணியசுவாமி துதி.

களைகடலின் மடிமீதிற் சுடாவிடுஞாயிறுபோற்
கடிநீலககலபமயிற் றுரகமிசைத்தோன்றி
வனசராதந தருண்மானுங்கடவுளாகோனுதவு
மாதவயானையுமிருபானமன்னுறவெந்நாளும்
நினையடியாரபவநோயிற் சாராமற்காதது
நிறைசகபூரணவாரி குறைவறவேயுதவும்
புனைமலாநீபத தொடையானூபுரமாமுளரிப்
பொன்னடியெஞ சென்னியிலும புந்தியிலும
[வைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஒளிக்கின்ற சமுத்திரமுகடடில் ஒளி
விட்டுதயமாகாரின்ற சூரியனைப்போல விளங்
குக்கின்ற நீலநிறமாகிய தோகையையுடைய மயி
லவாகனத்தின்மேல வேடர்கள் கொடுத்த தவ்ரு
ள்ள வள்ளியம்மையும் தேவேந்திரன்தந்த பெ
ரியதவமுள்ள தெய்வயானையம்மையும் இருபக
கத்திலும நிலைபெற்றிருக்கும்படி தோன்றி; எந்
நாளுஞ் சிந்திக்கின்ற அடியவர்கள் பிறவிநோயி

ற்சாராமற்காத்து, நிறைந்த பூரணமாகிய சுகவாரியைக் குறைவற அருளிச்செய்கின்ற கடபபம் பூமாலையணிந்த சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய நூபுரமணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பொலிவீனையுடைய கிருவடிகளை எம்முடைய சிரசிலும் இரத்தயக்திலும் வைப்பாம் எ-று.

‘தோன்றிக்காத்து உதவும் நீபத்தொடையான்’ எனமுடிகக. ‘துரகம்’ என்பதனைப்பரியெனக்கொண்டு அப்பரியைவாகனமென்று கொள்க. இதனை “ஆடும்பரிவேலணிசேவலென” என்பகளு முணர்க

வளளி தெய்வயானை யென்னும் இவ்விரண்டு நாச்சிமார்களும் முன்னந் தவஞ்செய்து சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருமணங்கொள்ளப் பெற்றுக் கொண்டவர்க ளாதலால, ‘மாதவயானை’ என்றார். இதனால் ‘வனசரர்தந்தருண்மான்’ என்ற விடத்தும் ‘மாதவமான்’ எனக்கூட்டிப் பொருள்கூறப்பட்டது. இங்ஙனமன்றி வனசரர்தவபபயனால் பெற்றமான், இந்திரன் தவப்பயனால் பெற்றயானை, எனக் கூறும் அமையும். சத்தியுடன் சேர்தலின்றிச் சிவத்துக்கியாதொரு கி

நுத்திய. மும்படவாகையால 'வனசராதந்த மா
 னுமகடவுளாகோனுதவும யானையு மிருபான் ம
 னனுறத்தோன்றி அடியாபவனோய் சாராமற
 காத்து' என்றா. இதனை "சிவமெனும் பொ
 ருளு மாதிரத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும
 வலலதாம," எனபதனும், 'கனைகடலினமுடி
 மீது கடாவிடுஞாயிறுபோற்றேன்ற' எனபத
 னை, "உலகமுபப வலனேர்புகிரிதரு பலர்புக
 முஞாயிறு கடற்கண்டாஅங கோவறவிமைககு
 ஁ரு சேண்விளங்கவி ரொளி" எனபதனும் முண
 றாக. 'யானையும மன்னுற' என்றனைச சூரியனுங்
 கிரணமுமபோலக் கொள்க. (எ)

திருவணக்கம்

ஐந்தொழிலினுலகறற் யநுசகிரகமொன்று
 மநுளுடனேகொண்டிபா திருஞானவடிவாய
 வந்தருளித்தீவகத்தாறபறவையகப்படுத்து
 மாறதுபோனையேனைவழியடிமைகொண்டு [த்
 திந்தைதனிற்சிவஞானப் பேரொளியைக்காட்டி
 திரிமலவல்விருநிரந்து சிற்சுகத்தேவைகரும
 கந்துலவுநதிபுடைசூழ்முதுகிரிவாழ்முமர
 நாயகனைத்தூயவுளத்தேமிகவைத்திடுவாம்

(இ-ள.) பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்கான நான்கு கிருத்தியங்களை நீக்கி அநுகிரக மென்கிற ஒரு கிருத்தியத்தை அநுடனே கொண்டு பரஞான வடிவான குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பார்வைசீலை பக்ஷிமுதலிய மிருகங்களை வேடா அகப்படுத்துமாறுபோல நாயேனை வழியடிமை கொண்டு அடியேன் சிந்தையில் சிவஞானமாயி யபெரிய சோதியைக் காட்டி, முமமல மானியவ லிய இந்நேரத் தூரந்து, ஞானசுகத்தில் வைத் தருளிய சங்கவள்ள தவமும் மணிமுத்தாந்தி பு டைசூழ்ந்த விநாயகதாசலத்தில் வீறறிருகரு கு மாரதேவ சுவாமிகளை அடியோங்களது பரிசுத்த மாண உள்ளத்தில் எந்நாளும வீறறிருகருமபடி எழுந்தருளச் செய்வாம என்று. (அ)

பஞ்சகிருத்தியங்களைநடத்தும் பரமசிவமே காரணியத்தால் மானிடச்சட்டை சாத்திக் குரு மூர்த்தமா யெழுந்தருளிய தென்பார் 'ஐந்தொ ழிவிலைகற்றி யநுகிரகமொன்று மநுட ன்ன கொண்டுபர திருஞானவடிவாய் வந்தருளி' ளன்றும், குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளின அவ ஷ்ரத்தில் பக்குவாத்துமாக்களுக்கு ஞானோப

தேசஞ் செய்தருளி ஆணவமலத்தைப்போக்கிப் பேரின்பத்தை அநுககிரகஞ்செய்யுந் தன்மை யொன்றினையே கொண்டிருந்தமையினால் 'அநுககிரகமொன்று மருளுடனே கொண்டு' என்று ம, திருவருளால் சதகிரிபாதம் பதிந்தபோதே சித்தசுத்தி உண்டாயிருப்பதுமன்றி ஞானசாரியர் கிருபையினால் மலரகிதமாயி் ருப்பதாதலாலும் 'தூயஉளம்' என்றுங்கூறினார்; பார்வையாவது - வேடர்வளர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பகழிமுதலியவை.

அவையடக்கம்.

கருவிகளோராறாறுஞ் சடமாகுஞ் சீவன், கருதுறுதற்செயலாயொன்றறியாதிககிவறறை, மருவியந்தசசடசித்தோரிரண்டிற்குந்தொழிலும், மன்னறிவுந்தன்னருளால் வருவிப்பன்றைவன், புறையறவாகையினால் விறையருள்கொண்டடியேன், புகல்குவன்பஞ்சதிகார விளக்கமென்றி. நூலைப், பரவுரவோர்கொள்ளுவொள் ளாரிதுவ் மிறைவன், ப்ணியெனவேயெச்செயலும் பான் செயலென்றுனலால்.

(இ-ள்) முப்பத்தாறுதத்துவமும் சடமாகும், சிவன் தன்செயலாய் ஒன்றையுமறியாது, பரமசிவம இவைகளைப்பொருந்தி அந்தச்சடசித்துக ளிரண்டிற்கும் தொழிலும் அறிவும் குற்றமற்ற தன்னருளால் வருவிகளும், ஆகையால் அடியே ன பரமசிவத்தினருளினால் பஞ்சதீகாரவிளக்க மெனனும் இந்நூலைச்சொல்லுகின்றேன். அந்தப பரமசிவத்தைத் துருக்கின்றவர்கள் எல்லாச்செ யலும் சிவன்செயலென்று உணாகின்றமையால் இதுவுஞ் சிவன்செயலேயென்று ஏற்றுக்கொள னுவார்களே அல்லாமல் இகழ்ச்சி செய்யார்கள ள்-று.

[எல்லாஞ்சிவன்செயலாகக் கண்டபெரியோ ர்கள் இந்நூலுஞ்சிவன்செயலால் இயன்றதென ஏற்றுக்கொள்வார்க ளென்பதுகருத்து.] (கூ)

நூல்.

தி நவளருமொருவனொரு தொழிலபுரியினது தான், நிகழ்தருதன்பயனயலார் பயனுடனப்பய ணக், கருகிவருமவையுட்டன்பயன் மும்மைத் தாகுங், கழறுமிடத்திடாகலல சுகமுறுதல்புக ளை, மருவுதலாய்வருமயலார்பயன ருளைக்கருதி,

றிவ்விருளாலவ்வுயிராகளெண்ணவருந்தமையும்
தேர்வருமவ்விறைவனையுஞ்சிறிதேனுமரியாச்
செய்திதனக்குரைதருமோர்கிடடாந்தங்கேளே.

(இ-ள்) நிறைந்த உயிர்களுக்கூடப் பரமசிவத்தி
னுடைய தொழிலால என்னபயனென்றால் அவ்
வுயிர்க்கு விஷய அறிவென்றும் சோர்வற்றந
லலசொரூப அறிவென்றும் இரண்டிவகையறிவு
ண்டு. அந்தஇரண்டறிவையுமஆணவமலமானது
விடைய ஆவாரகமென்றும் நலலசொரூப ஆவா
ரகமென்றும் இரண்டிகூறாக்கிச் சொல்லுதற்கரி
தாய நின்றுமறைக்கும். இந்தவிருளினால் அவ்
வுயிராகள்கருதவருகின்ற தமமையும், தெரிதற்க
ரிய அந்தப்பரமசிவததையும் சிறிதேனும் அறி
யாத இந்தசெய்திக்குச் சொல்லுகின்ற ஒருதி
ருஷ்டாந்தங்கேள் எ-று. (கஉ)

உறுமருளன்விடத்தான் மூர்ச்சித்தயாவறறி
டவங், கொருவன்மருந்தாலருள்கொண் டமரூ
பாசசைநீக்கிச், செறிமருளுக்கவுடதமுங் கொடு
த்திதையுந்தீர்த்துத், திகழ்சுகமுற்றிடவைக்கு
திறமதுவேபோல, அறையிருளிற்செறிவுயிர்க்கு
குடன்முதலா மாயை, யதனிடைதந்திருள்

யாவாரகமுன்னீக்கி, மறைகுருவாலனுபவத்தா
ற் சொரூபா வாரகமு, மாற்றியின்பந்தரு மிறை
வன்மாதொழிலாலயியே

(இ-ள்) பொருந்திய பித்தமயக்குள்ளவன் வி
ஷத்தினாலே மூச்சித்துச் சோபம்பொருந்தியி
ருக்குமபோது அங்கொருவன் வந்து அறியு
டகொண்டு அவுஷத்தினால அமழர்ச்சையை
நீக்கி முன்னமிருந்தபித்தமயக்கத்திற்குத் தகுதி
யான அவுதஷங்கொடுத்தது அம்மடக்கதையுந்தீ
ர்த்துச் சுகம்பொருந்தியி ரக்கம்படி செய்யுந் த
ன்மைபோல; சொல்லுகின்ற அவ்விருவிற பொ
ருந்தியிருக்கும் உயிர்களுக்கும் தனுகரணபுவன
போகங்களை மாயைநீவிடமாகக்கொடுத்தது இரு
ளாகிய வடயவா வாரகத்தை முன்னமீக்கி, சு
ருதியினாலும் குருவீனாலும் அனுபவத்தினாலும்
சொரூபவா வாரகத்தையுமாற்றிச் சுகத்தைத்தந
தருளவன் பஞ்சகிருத்தியத்தினாலென்று அறி
வாயாக எ-று. (௧௨)

உயிர்களுமோர்படித்தவைமூடாணவமோர்த
ன்மைத், துறுமிறையேகன்பக்கபாதமிலியானால்,
செயிரறுவிஞ்ஞான கலர்க்குடலாதிதந்த, செய்

தியின்மற்றிருவர்க்குஞ் செய்தாலென்னென்னி
ன், இயலபொடுகண்கனாமவைமூ டும்படலந்தா
னு, மிருந்திடவபிணி குண சூற்றங்களை நன்கறி
வோன், தயவொடுநன்மணிமருந்துசிபினானீக்கி
டுமாற, சாற்றியமுவசையாககித தணிககுமலமி
றையே.

(இ-ள்) உயிரகனும் ஒருதன்மையாயிருப்பது;
அவைகளைமறைக்காநின்ற ஆணவ இடாளானது
மொருதன்மையதாயிருக்கின்றது; அவ்வாறிருக்
கப பரமசிவம் பகஷபாதமில்லாததானால் சூற்
றமற்றவிஞ்ஞானகலாகளுக்கு உடல முதலான
வைகளைத்தந்த தன்மையைப்போல் பிரளயாகல
ா சகலர்என்னு மிவ்விருவர்களுக்கஞ்செய்தால்
என்னசூற்றமெனவிஞ்ஞவையாயின் இயலபான
கண்களும் அவற்றை மூடப்பட்ட படலமுமிரு
க்கு மானால் இயல்பானகண்களைவிட்டு அந்தப்
படலமாகிய பிணியின்குண சூற்றங்களை நன்றறி
கின்றவன் தையையோடுமணியினாலும் நலலமருந்
தினாலும் ஊசியினாலும் படலத்தைநீக்குவான்,
அதுபோல உயிர்களைச் சொல்லுகின்றமூன்றுவ
கையாகச்செய்து பரமசிவம் ஆணவவிருளைநீக்கி
கும் எ-று.

படலத்தின் குணகுற்றங்களை யறிந்து நீக்கத்
 தொடங்குகின்றவன் மணிரிஷினுல தீரக்கத்தக்கப
 டலத்தை மற்றைய இரண்டினாலாவது, மருந்தினு
 ல தீர்க்கத்தக்கதை மறறைய இரண்டினாலாவது,
 ஊசிபினுல தீர்க்கத்தக்கதை மற்றைய இரண்டினு
 லாவது, தீர்க்கக்கருதாது அவற்றவற்றிற்குத்தக்க
 க சிநிசசைசெய்து தீர்க்கவேகருதுவன்; அது
 போல, உயிராகள் ஸ்ரீன்றுவகையாயிருக்கந் தன
 மையைப் பரமசிவம உணர்ந்ததாகையால அவை
 களுக்கூத்தக்க முறைமைப்படி ஆணவ மலத
 தை நீக்குமென்றறிக

விஞ்ஞானகலர் ஆணவமென்னும ஒருமலமு
 ம், பிரளயாகலர் ஆணவங்கன்மமென்னும இர
 ண்டிமலமு, சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயை
 ன்னும மூன்றுமலங்களும் உடையவாகள். இ
 வைகளைக்குறித்து இன்னும் ஈண்டெழுதப்புகி
 ன் பெருகும்.

ஐந்தொழிலாவன வெவையென்றிடிவைதாஞ்சி
 யானதிதிசங்காரங்கிரோப்பாவத்துடனே [ருட்டி
 வந்திலகுமதுக்கிரகமென்றாமச்சிருட்டி
 மாயையினிற்றனுகரணபுவனமுடன்மோகம்

தந்திடலாந்தனு வெண்பத்தொருநான்கொடுதற
 தகுநூறூயிர்பேதஞ்சாறநீயவககரணம்
 நஃதுமுயிர்க்கரணமவித்தியாகரணம்முடனே
 நறசிவமாகரணமெனநண்ணுறுமிகுவையுள்

[இது பஞ்சகிருகசிய மிவைபென
 வுணாததகினறஃ.]

(இ-ள்.) பஞ்சகிருத்தியங்களானவை எவை
 என்னில, அவைகள் சிருட்டி, திதி, சங்காரம்,
 திரோபவம், இவைகளுடன் முறையாகவந்து
 விளங்குகின்ற அநுகமிரகம் என்றுசொல்லப்படும்.
 அதைஞள் சிருட்டியாவது மாயையினு
 லே தனு, கரண, புவன, போகம் என்பவைகளை
 க்கொடுப்பதாம். இவைகளுக்குள் தனுவானது
 எண்பததுநான்குலக்ஷபேதமாகச் சொல்லப்படும்.
 கரணமானது சீவகரணம், வித்தியாகரணம்,
 சிவகரணமெனப் பொருந்தும். இவைகளுக்குள்
 எ-று. (கூட.)

சீவனிடைககரணம்விடயாதிகளைத்தேருந்

திறமதுவாம்வித்தியாகரணமுறைசெப்பில,
 ஓவறுபோகந்துய்ப்பத்திரிகாலமாயு
 முறுபோகம்வினைகட்கீடுறவணாவதாயும்

தாவிலுயிர்க்குக்கிரியையறிவிச்சையெழுப்புகு
 சாரபாயுமவிடயத்திற்றங்கு கறங்கொப்ப
 மேவியியக்குதலாயுமவிடயந்தானென்ன
 வேறமாறரலாயும்விளங்குறுமாலென்னே.

[இது மேற்கூறிய கரணங்களின் செயல்களை
 வகுத்துக் கூறுகின்றது.]

(இ ள்) சீவனிடத்துண்டாகிய கரணமானது
 விஷயாதிகளையறியுந் தன்மையை யுடையதாம்.
 வித்தியாகரணத்தின் முறைமையைச் சொல்லு
 மிடத்து ஒழிவிலலாதபோகங்களைச் சீவன் அனு
 பவிக்க மூன்றுகாலமாயும் பொருந்தியபோகங்க
 ளை வினைகளுக்கொரு ஈடாக அளவிடுவதாயும் கெ
 டுதலில்லாத உயிர்க்குக்கிரியை, அறிவு, இச்சை
 என்னும் இம்மூன்றையும் எழுப்புகின்ற சார்பா
 யும், விஷயத்தில காற்றாடிக் கொப்பாக இயங்கச்
 செய்வதாயும் விஷயமென்றுந் தானென்றுஞ்
 சொல்லுகின்ற வேற்றுமை நீங்கமயக்கத்தைத் த
 ருவதாயும்விளங்கும் எ-று (கச)

வித்தியாதத்துவமாவது காலம், நியதி, ஈலை, வித்தை
 இராகம், புருடன், மாசுய, என ஏழாம்.

மன்னியநற்சிவகரணம்வித்தியாகரணத்தை

மருவிநடததும்புவனமிருநூற்றிருபானன்

குன்னுறுபோகஞ்சிவிகைகவிகைபரிகரிதே
 ருயர்கலையாதிக்கள்கந்தஞ்சநிரசமாந்தொகுதி
 துன்னுறுபல்லுருவங்கள்வனிதாதிபரிசந

தோற்றிடுகீதாதிதூளாமற்றிவையுட்டனுவைப்
 பன்னலுறுகரணத்தையா நெஷுவொண்புவனம்
 பகர்போகமெனதெனவா ருயிரகருதவைத்தே

[இது சிவகரணத்தினசெயகை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) பொருந்திய நல்ல சிவகரணமானது வித்தியாகரணத்தைப் பொருந்திமருவி நடத்தும். புவனம் இருநூற்றிருபத்துநாலு என்பவைகளாம். கருதுகின்ற போகமானது சிவிகை, குடை, குதிரை, யானை, தோ, உயாந்தவஸ்திர முதலானவைகளும், வாசனேதிரவியம, அறுசுவைவர்க்கம், பொருந்திய பலவுருவங்கள், மாதாமுதலாகிய பரிசங்களும், சொல்லுகின்ற கீதமுதலானவைகளுமாம். இவைகளுக்குள் சரீரத்தையும சொல்லுகின்ற கரணத்தையும் யானென்றும் புவனபோகத்தை யெனதென்றும் உயிர்கள் கருதும்படிவைத்து எ-று. (கரு)

சுகதுன்பந் துய்ப்பித்த றிதியாகு முயிர்க்குத்,
 தோற்றியவெல்லாமொடுக்கலசொல்லுறுசங்கார

ம், மிகுசிருட்டிதிசங்காரத் துழன்றுரிடனா,
 வெறுக்காதுநசிப்பித்தல விளம்புதிரோபாவம்,
 பகர்பொருளைப்பகுத்தறிவித் திடுதலறுக்கிரகம்,
 பரம்பரனைந்தொழிலாலே யுறுசடசித்தெனைக்
 கும், அகரெழிலுமறிவு மதித்திடுமிநனூலன்றே,
 யகிலமுமிங்கவனசையிலனுவசையுமெனுமால்,

[இது உடலோடு கூடியிருக்கையில் உயர்களிடத்து
 நிகழும் பஞ்சதிகாரத்திய மிவையெனக்
 கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகங்களையும் துன்பங்களையும் அனு
 பவிக்கசெய்கல் திதியாம். உயர்களாலகாணப்
 பட்டவைகளையெல்லாம் ஒடுககுதல சொல்லுகி
 ன்றசங்காரமாம்; மிகுங்க சிருட்டி, திதி, சங்கார
 ம் என்பவைகளுக்குள் பலநாள் உழன்றும் அந்த
 இடனா வெறுக்காமல் ருசிக்கும்படி செய்கல்
 சொல்லுகின்ற திரோபவமாம்; இவ்வாறு
 ல்லுகின்ற அறித்தியமும் நித்தியமுமாகிய
 னைப்பகுத்துத் தெரிவிப்பது அநுகிர
 தொடர்ச்சியுள்ள சடம்சித்து என்ப
 நக்கும் விசாலமாகிய தொழிலும் அறிவும்
 மும் இதனானறே எல்லாம்பரமசிவம்

சைந்தால அணுவமுஅசையுமென்று வேகமுத
 ஷீயசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன ௭-று.

அவ்விறைவனிவ்வகையைநதொழிலபுரிவதானு
 லவனையெவ்வாறறிவதெனிலநுமானத்தாலே
 செவ்வின் முன்னறிவித்திங்ஙவனடியைச்சேருந்
 திகபுறநலவிரகுமினிசசெப்புதுநீகேடபு
 தவவலநஞ்சநதிரசூரியநடுவிண்மேகஞ
 சாசரமாமலைநீகாலசரவசரபேதம
 ஒவ்வலுறதுறுபஞ்சபூதமமறறுளவு
 முயிராலுண்டாககுதலகூடாதமுறையானும்.

[இது கடவுளுண்டென்பதறிக்கின்றது]

(இ-ள) அந்தப்பரமசிவம் இவ்வாறுபஞ்சகிரு
 க்தியஞ செய்யுமானுல அதனைஎவ்வாறு அறிய
 னாமெனின், அநுமானப்பிரமாணத்தினாலேசெ
 ள்வையாகமுன்னே அறிவித்து அந்தப்பரமசிவ
 னின் திருவடியைச்சேருமபடியான நலலவுபா
 யத்தையும் உனிசசொல்லுகிறோம் நீசேட்பாயா
 கடுதற்கரிய சந்திரசூரியர்கள், நகூத்திரங்
 ன், ஆகாயம், மேகம், சமுத்திரங்கள், பெரிய
 ன், அக்கினி, காடு, சராசரவயிர்கள், ஒன்
 ன், ஒவ்வாதுபொருத்திய பஞ்சபூதங்

ளும் மற்றுமுள்ள எவைகளும் சீவனால் உண்டா
கக்கூடாத முறைமையினாலும் எ-று. (க௭)

சந்திரசூரியருடுவந்தரமதிலெந்நாளுந்

தத்தமுறைவழுவா துகொடபுறுதலானும்
கந்தரம்வாரியின்மொண்டேபொழிதருதலானும்
கடறன்னெலலையாநீறிக்கடவாமையானும்
செந்தழன்மாருதநீலிசசெனியாமையானும்

திகழ்காலம்பலவிதமாய்ச சேர்ந்துறுதலானும்
மந்திரத்தார்பாம்பாநிவசமாயையானும்

மன்னுயிராரம்பரைமாறாறுறுதலானும்

(இ ள்.) சந்திர சூரியர்களும் நகூத்திரங்களு
ம் ஆகாசத்தின்மேலெந்நாளும் தத்தமுறைவழ
வாமல் சுழன்றுவருகின்றதினாலேயும், மேகமா
னது சமுத்திரத்தில நீமொண்டு பூமியில
பொழிவதினாலும், சமுத்திரமானது தன்னெல
லையை மீறிக்கடவாமலிருப்பதினாலும், அக்கினி
யும் காற்றும் அளவுமீறி உண்டாகாமையினாலு
ம்; விளங்குகின்ற காலம் பலவிதமாய்ச சேர்ந்து
பொருந்துவதினாலும், மந்திரத்தினால் பாம்பு
தலான செந்துக்கள்வசமாதலினாலும், நிலைபெற்
றவுயிர்கள் பரம்பரை மாறாமல பொருங்கியிருப்
பதினாலும் எ-று. (க௮)

செந்நீரிலவெண்ணீர்போய்ச சேர்ந்தொருபான்
 யிககட, சிந்துதிரஞ்சிந்தாமறபந்தமுறத்தங்கி
 அந்நீர்கணமணணதறசித்திரிகன்பதுமை

யாககுதலபோ லொருவரும் பணனூதாக்கீக
 தநீர்மைகுறையாமறமுதாதகிருந்து [பாகித்
 தகுகடபபூசனிப்பிஞ்சுதான பருத்துவெளியி
 மன்னீர்மைகுன்றமறகடமுமுடையாமல [ல
 வருவதுபோலயோனிவழிமுழுவிரலானும்.

இ-ள | உகிரத்தில விர நவான துபோய்ச சே
 ரந்து பத்துமா தவனாயில சிந்துகின்ற முறைமை
 யில சிதறாமல அந்நீர்கள பந்தப்படுமபடி தங்கிச
 சித்திரிகளுனவன் மண்ணினால் பதுமை யாக்கு
 தலபோல ஒருவருஞ் செய்யாமல சரீரமாகித்த
 ங்களுடைய தன்மைகுறையாமல தாயினுடைய
 கருப்பத்தில தங்கியிருந்து ஒரு குடத்திலவிட்ட
 பூசனிப்பிஞ்சானது தன் தன்மை கெடாமலும்
 அந்தக் குடமுடையாமலும் இயலபாக அதற்கு
 ள்பருத்து வெளியில வருவதுபோல யோனியி
 னவழியில சிசு வருவதினும் எ-று. (கசு)

ஆனமுதலியவைகளுமாண்பெணவைகூடி
 லவ்வுருவவேடமபோட்டங்குவரலானும்

ஊனமிலாண் பெண்கூடா துயிர்தோன்றலானு
முறும்விதைவாககப்படி தாவரமெழுதலானும்
கீனமினிந்தியபங்கரங்கமதிற்பங்கர்

திகழுநனிலாரோயரிவைகளிலாவடிவா
ஆனமிடியினாசெலவரறிஞரறிவிலலா
ரதிபாவபுண்ணியாகளாகியுறலனும்

(இ ள்.) ஆனமுதலாகிய செந்நுககளெலலா
ம் ஆணுமபெண்ணுககடினால அநதநத ரூபவே
டங்கொண்டு உறபதநியாவகினாலும், ஊனமில
லாத ஆணும் பெண்ணுக கூடாமலே உயிர்கள்
தோன்றுவகினாலும், சுருதுகின்ற விததின்வாகக
ப்படி விருகூகுகள் முளைப்பகினாலும், கண்முத
லான இந்திரிய பங்க முடையாகளும் அவயவப
ங்க முடையவாகளும் விளஙுகுகின்ற நலல உரு
வமில்லாதவர்களும் நோயர்களும் இந்தப் பங்க
ங்களில்லாத வடிவ முடையவர்களுந தரித்திர
முடையவர்களுநு செலவ முடையவர்களும் அ
யிவள்ளவர்களும் அயிவிலலாதவர்களும் மிகுந்
பாவமுடையவர்களும் புண்ணியமுள்ளவர்க
ளாய்ப் பொருந்துவகினாலும் எ-று. (௨௦)

இதன்பதவாயுடனொருவாய்விட்டுடலிலுறைய,
விக்கட்டுக்கூடாமையினுமொரங்கநீங்கின், த

ன்சயமாயவருவிக்கக் கூடாமையானும், தனுக்க
 டொறுமோகாறறுததங்கியுறலானும், அன்புட
 னுண்பினேவேண்டி நபெண்ணுறுதலானும், மழகிய
 பெண்வேண்டு மிடததானுறுதலானும், தென்ப
 யிலாண் பெண்வேண்டி ந சிகண்டியுறலானும்,
 சிகண்டியலெண்ணியவாறே சேராமையானும்.

(இ ள்) ஒன்பது வழியுடன் பின்னுமொருவ
 ழிவிடகிக்கொண்டு உயிருடலில் வாசஞ்செய்யக்
 கூடாமையாலும், ஒருறுபபு நீங்கிவிட்டால் அவ்
 வுறுப்பை உயிரானது தன்சயமாக வருவித்துக்
 கொள்ளக் கூடாமையாலும் சரீரங்களதோறும்
 தசவாயுக்களே தங்கியிருப்பதினாலும், ஆண்குழ
 ந்தை பிறக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் பெ
 ண்குழந்தை பிறப்பதினாலும், பெண்குழந்தை
 வேண்டுமென்று விரும்பினால் ஆண்குழந்தை பி
 றப்பதினாலும், இவ்வாறன்றி ஆணாவது பெண்ணு
 வது பிறக்கவேண்டு மென்று விரும்பினால் ஆணீ
 பிறப்பதினாலும், இவ்வாறு நாம மனதிலெண்ணி
 யபடி சேராமையாலும் எ-று. (உ

மகவினிவேண்டி வெனவுமகவருதலானும், ப
 வுக்காய்ப்பாலருத்தமரித்துறுதலானும், மிகை

ய்தான் றனையொருவன் வெடடு மிடத்தொருவன், விடுவித்தாளாகையினுமவிளமபுறமற்றொருவன், பகைவாகமக்கஞ்சியொளித துறவுமவாகையிற, படலானுநகாவரங்களபரிந்துதமைக்காககும, தகையறிவிலாகிருநதுநகியுறலானுஞ், சாற்றியமுறபிற்பிறவிதாமறியாமையினும.

(இ-ள்) இனிகமுழுகை வேண்டிவ திலையென வெண்ணியிருநதாலுங் குழந்தை பிறப்பதினாலும், குழந்தை பசிக்காகப் பாலையூட்டுமிடத்து அக்குழந்தை பிறப்பதினாலும், குற்றஞ்செய்தவனை ஒருவன் வெடடுமபோலு மறொருவன் வந்து விடுவித்து ஆளுவதினாலும், வேறொருவன பகைவருக்குப் பயந்து ஒளித்திருந்தாலும் அந்தப்பகைவாகையில அகப்பட்டாக கொள்வதினாலும், தாவரசெந்துக்கள் தங்களைக்காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற விவேகமில்லாதிருந்தும் அறிவில்லாமல் நீடித்திருப்பதினாலும், முன் செனனத்தையும் வரும் செனனத்தையும் தாமறியாமையாலும் எ-று. (௨௨)

ஐம்முறையேயளவிறந்தபேதமதாய்சசடமு
மில்ங்குயிருஞ்சுதந்தரமின்றாயநிகழ்தலானும்

காமமியனற்குயவன்கைககோளன்றேகாரங்
 கடபடபுண்டாககிடுமோர் காரணமேபோலச
 செம்மைதருமருள்கோடா திறையுபிர்கள்செய்த
 தீவினைநலவினைக்கீடாய்ச்செய்திதனுவாதிகட
 தமமுறையேயுரிக்கழிப்பனருடருவானதன
 லககடவுளுளனெனநீமிகககிடத்தறியே ;

(இ-ள்) உடலும் உயிரும இவ்வாறு அளவிற
 ந்த பேதமுள்ளதாய்த தறசுதநதரமில்லாமல் நி
 கழவதினாலும், கம்முள்ளன் ஆரணங்களை உண்
 டாக்குவதுங் குயவன் கடங்களை யுண்டாக்குவ
 துங் கைககோளன் வஸ்திரங்களை யுண்டாக்குவ
 துமாகிய காரணத்தைப் போலப் பரமசிவன் தி
 ருவருளில் மாறுபடாது உயிர்கள் செய்த நல்வி
 னைதீவினைக கீடாகத் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து
 அம்முறையே ரகூழித்துச் சங்கரிப்பது மன்றிப்ப
 க்குவான்மாககளுக்க அநுககிரகமுஞ்செய்வ
 ஆகையால், அக்கடவுள் எல்லாவற்றிற்கும் நீயீ
 தகாரணனாயி நக்கின்றனென்று நீயுறுதியுட
 யிடுது கொள்ளக்கடவை ஏற்று. (உரு)

நன்றேநீருரைத்தனசம்மதித்தே னுன்முகள்
 னையர்காசிபன் விசுவாமித்திரனையர்கள், ஒ

றோடொன்றொவ்வாதசமயகடவுளர்க, ன்றுதொழில் செய்குவரென்ப தென்னையதுகேணி, குன்றுவோராகுடையிறகு வலுயமுழுதாள்வோன், குணாகழல்சேவிதரவன்றன்றொழிலபுரிவாரொனினும், தென்றாரவ்வரசனகாணையவிடவேங்கழாச, செய்தியின்மெய்யிறையருளாற் செய்வரவாதொழிலே

(இ ள்) கு நவே! தேவரீர போகித்தவை நன்மையானவைகளே, அடியேனுஞ் சமமநிததேன்; ஆனால் பிரமதேவன் முதலானவர்களும் காசிபரிஷி விசுவாமிததிர ரிஷிமுதலானவர்களும் ஒன்றோடொன்றொவ்வாக பலசமய கடவுளர்களும் மேற்சொல்லிய பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வார்களென்று சொல்லுவது யாதுகாரணமோ அநுசெய்யவேண்டும்? மாணாக்களே! அதைச்சொலுகிறேன் நீகேட்பாயாக. குன்றாத ஒருகுடையிலுள்ள இவ்வலக முழுவதையும் ஆளுகின்ற அன்னுடைய சத்தியாபின்ற வீரகண்டையணிந்த யுத்தசேவிதர்களாகிய மங்கிரி முதலானவர்களும் அந்த அரசன் செய்யுந்தொழிலைச் செய்வார்களே யானாலும், இனிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசனு

டைய ஆககிணையையன்றி நடவாத தன்மையைப் போல மெய்ப்பொருளாகியபரமசிவத்தினுடைய திருவருளால் மேற்கூறிய பிரமன் முதலானவர்கள் தொழில செய்கின்றார்களென அறிந்து கொள்ளுதி எ-று [தேன் என்னுஞ்சொல தென் எனககுறுகியதாகக கொண்டுதேனிற்றைந்த பூமாலையெனப்பொருள் கூறினும் அமையும்]

“அவ்விறைவ” னென்னுஞ்செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள்வரையி லொருதொடா. (உச)

இந்தவுலகாளிறைவன் றனையறியாதமைச்ச, னொண்ணுறுமற்றயலோரோரா தொழிலபுரிவாரது போல, அந்தவிறைகனையறியாதயன்முதலாமவர்க, னைந்தொழிலகளசிறசிலசெய்யாரோளிங்கென்னின், நந்துறுபலலுயிராகடமைமலத்தினைவிடெடுத்த, நாடொடங்கிவீட்டிருந்துநாள்காறு, மவைசெய், பந்தவினையறிந்தருத்துமஃதல்லாஃ ஸந்தப், பண்ணவர்மாமுனிவர்களும் பண்ணுவனென்ற தொழிலே.

[இது பஞ்சஜிருசதியங்களைப் பரமசிவமன றி வேறொருவருஞ் செய்கினறவரிலொ னபது கூறுகினறது.]

(இ ள்) இந்த உலகத்தை யானுகின்ற அரசனை யறியாமல அவனுடைய மந்திரி முதலாக வெண்ணுகின்ற மறறைத்தொழிலாளிகள் ஒவ்வொரு தொழில செயவார்களே; அதுபோல, அந்தப்பிரம சிவத்தையறியாமல பிரமதேவன் முதலானவர்கள் பஞ்சகிரந்தியங்குகளில் சிலகிரந்தியங்களைச் செயவாரோ வென்றால், வளங்கின்ற பல வுயிராகளையும் ஆணவமலத்தைவிட டெடுத்த தனுக்ரணங்களைக் கொடுத்த நான்முதல் மோக்ஷத்தின்றுகதும் நாளவரையில் அந்த உயிர்கள் செய்தபந்த வினையை யறிந்து அவைகளுக்கு ஊட்டியுறக்கி யுபசரிப்பதுமல்லாமல் அந்தப் பிரமதேவன் முதலான ருணிவர்களுக்கும் பஞ்சகிரந்தியங்களைச் செயவான் என்று. (௨௫)

நனியுபாந்தோரா யாவர்க்கு மியாவைகருமே லோர், நாயகனுண்டென்றறிவித்திட நீகைகொண்டாய், இனியவன்றன் சீரடிசேர் விரகுமுறைத்திடுது, மிகைமாறாகியதறி பரிவாகுகொள்வாய், முனமுரைசெயநதொழிலபோற் சூகருமகாரணத்து, முண்டதனைத்தெளிவதவனறிருவடியைச்சேரும், தனிவிரகிங்கதுவெதெனிற்சா

ற்றியவைந்தொழில்கள், சடசித்தோரி ரண்டினி
டைதாம்பகுப்பாய் நிகழும்.

[இது பரமசிவத்தின திருவடிமையச்சேரும் உபாயக்
கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) மிகவுமுயர்ந் தோர்களுக்கும் மற்று
முள்ள எலலாப்பொருள்களுக்கும் மேலான ஒ
ருதலைவன் உண்டென்று நாமலிவிசந நீயதனை ஏ
ற்றுக்கொண்டனை. இனி அத்தலைவனுடைய சிற
ப்புப் பொருந்திய திருவடியைச் சேரும் உபாய
மும் சொல்லுகிறோம், இதனை இடைவிடாமல்
இதயத்தில் பரிவுடன்கொள்ளக்கடவை, முன்ன
மசொல்லிய பஞ்சகிருத்தியங்ளைப்போலச் சூக்
குமகாரணத்தும் உண்டு அதை அறிவதே அ
ந்தத்தலைவனுடைய திருவடியைச்சேரும் உபா
யமாம். சூக்குமகாரணங்களிலும் உண்டென்ப
தெதுவென்றால், ஈண்டுச்சொல்லிய பஞ்சகிரு
த்தியங்களுஞ் சடம் சித்து என்று சொல்கின்ற
இரண்டினிடத்தும் இரண்டு பிரிவாயநடக்கும்
எ-று. (உ.கூ)

சடமதனிற்சிருட்டிதிசங்காரநிகழும், தகுமு
யிரிற்றிரோபாவமதுக்கிரகந்தங்கும், திடமுறம

த்திதியிரண்டாஞ் சுகதுன்ப மருத்துஞ், செய்
கியினம்முறையாற் செய்தொழிலாராமவைபுள்,
படிதருநறசிருட்டியினிற்சுகமருத்துநதிகியிற், ப
கருமநுக்கிரகத்திற பன்னலுறுமுயிர்க்குக், கடி
தலிவின்பாந்துன்பத்திசுகாராதகிற, கழறுதி
ரோபாவத்திற் காணுறுதுன்பாமே

(இ ள்) சடத்தில சிருட்டியும் திபியும் சங்
காரமும் நடகும்; தக்கவுயிரினிடத்துத் திரோ
பவமும் அநுக்கிரகமும் பொருந்தும்; திடம
பொருந்திய சுகதுன்பங்கள் அருத்துஞ் செய
கையால் அந்தத்திதியானது இததகியென்றும்,
அகிதத் திதியென்றும் இரண்முவகையாம். இவ்
வாறுதிதி யிரண்டென்று சொல்லப்பட்டமுறை
மையால் சிருத்திய மென்பது ஆறாகும். நித்தி
யமென்று சொல்லப்படும் உயிர்களுக்கு அவற்
றுள், பொருந்திய நல்ல சிருட்டியிலும், இதத
த்தியிலும், சிறப்பித்துச்சொல்லும் அநுக்கிரக
த்திலும் வெறுககப்படாத இன்பமாம். அகித
த்தியிலும், சங்காரத்திலும், மறைப்பென்று
சொல்லும் திரோபாவத்திலும் துன்பமாம் எ-று.

வினைகளாக்கல் முதல் மூவர்க்கேவல்செய்த
ல என ஆறு. (௨௭)

சகலமதேசிநுட்டியதாங்கேவலஞ்சங்காரந், த
சுசுதநநிதியாகுஞ் சாககிரஞ்சொப்பனத்தோ,
டிகலசமுதகி தூரியந் தூரியாதீதமிவற்று, வியம்பு
முதற்சாககிரமே சிருட்டியதுவாகும், புகலகன
வுதிதியாகுஞ்சமுத்திமுதன்மூன்றும், போககிடு
சங்காரமதாம் பொருநனவிற்கனவிற், பகாசகது
ன் புண்டாகுஞ் சமுத்திமுதன் மூன்றிற், படியி
டராமிவை பாண்டிற்சகடென் வேவருமால

[இஹ ஐ, சுவஸைசகளிளும் முகதொழிலுண
டெனனு முன்றமை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகலாவஸ்தையே சிருட்டியாகும்; கே
வலாவஸ்தை சங்காரமாம்; சுத்தாவஸ்தைகிதி
யாகும்; சாககிரஞ் சொப்பனஞ்சமுதகி தூரியா
தீதம என்னு மிவற்றுள் முதலிற்சொலைய சா
கிராவஸ்தையே சிருட்டியாம்; சொல்லுகின்ற
சொப்பவைஸ்தை திதியாகும்; சமுத்திதூரியந்
தூரியாதீதமென்னும் மூன்றும் நீகுகின்றசங்
காரமாம்; சாககிராவஸ்தையிலுஞ் சொப்புவை
ஸ்தையிலுஞ் சுகமுந்துக்கமும் உண்டாகும்; ச
முத்திமுதலாகிய மூன்றவஸ்தையிலுந் துக்கமே
உண்டாகும்; இவைகள் வண்டி உருவோபோலமா
லி மாலிவரும் எ-று. (உஅ)

நனவினிலைம்புலனுக்கும் பொழுதைந்திர்திய த்து, நவீன்றிடுமைந தொழிலகளும்வந்துறு ம வையிங்குரைப்பின், முனமுறையே ரிந்திய,சு தைப்பொருந்தியதேசிருட்டி, முதிர்விடயமருந் துவதேதிதிபாகுமவிடயம, தனையறியுந்தனவே ருச சாற்றவொண்ணாதமுந்தல், சங்காரயிதை ந சிப்பித்திடுதறிரோபாவம், இனிதினிதன்மெனவு ணர்தலநுககிரகமாகு, மீம்முறையுட கரணத் து மியங்குறுமைந்தொழிலே.

[இத உட்கரணங்களினிடத்தம் ஐந தொழிலுண டெனறு கூறுகின்றத.]

(இ-ள்.) சாககிராவஸ்தைபில் ஐம்புலன்களை அநுபவிக்குமபொழுதுபஞ்சேநதிரியங்களிலுஞ் சொல்லுகின்றபஞ்சகிருத்தியங்களும்வந்துபொ ருந்தும். அவைகளை இங்குசொல்லுமிடத்தில் முன்னாகச்சொல்லுகின்ற இந்திரியத்தைப் பொ ருந்தியதே சிருட்டி, மிகுந்த விஷயத்தை அருந் துவதே திதி, அவ்விஷயத்தை யறியுந்தனவே ருகப்பிரித்துச் சொல்லவொண்ணாமல் அதில் அ முந்துதலே சங்காரம், இவ்விஷயங்களை ருசிப்பி த்திடுதலே திரோபவம், இனிதன்று இது இனித ன்று எனவுணர்தலே அநுக்கிரகம், இம்முறை

யாக உட்கரணத்தும் ஐந்தொழிலும் நடக்கும்
எ-று. (உசு)

ஒரு பொருளை நினைந்தெழுதல சிருட்டியதுத
னையங், குனிமகிழ்தறிதியதனை மறந்திடலசங்கா
ரம், மருவியதின்மயங்குதலே திரோபாவம்பின்
னா, மறறதனைத்தெளிந்தறிதலநுக்கிரகமாகும்,
கருவிகளொவ்வொன்றிலுயிர கலந்துறுபோதெ
ல்லாங், காரணனைந்தொழிலுளமுன் கழறுமு
றைகாணின், விரவுகருவியின்முன்று முயிரினி
டத்திரண்டு, மேவுறுமைந்தொழிலகளுமுன்பெ
ய்ககுயிராககோதியபோல.

[ஐச சாகசிராவஸ்தையில் பஞ்சகிருத்திய முன்
டெனனு முறைமை கூறுகின்றது.]

(இ ள்.) ஏதாவ தொருபொருளை நினைந்து ம
னம எழுதல்சிருட்டி, அதனை நினைத்து மகிழ்ச்சி
யடைகுதல திகி, அந்தப்பொருளை மறந்திடுதல்
சங்காரம், அந்தப்பொரு ளின்னதென்று ஞாப
கத்திலவராமல மயங்குதல திரோபவம், பின்பு
அந்தப்பொருளைத் தெளிந்தறிகுதல் அநுக்கிர
கமாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கருவிகளில் உயிரா
னது கலந்திருக்கும் போதெல்லாம் பரமசிவனு
டைய பஞ்சகிருத்தியங்களுமுள, முன்சொல்லி

ய முறைமையை அறியுமிடத்தில் கரணங்களினிடத்தில மூன்றுமையிரினிடத்தி லிரண்டுமொகப பொருந்தும், எவ்வாறென்னின், முன்னம்பஞ்ச கிருத்தியங்களும் உடலுக்கும்உயிருக்குஞ் சொ ல்லியதுபோல எ-று (௩௦)

நாஸிருபத்தொருநான்கைநண்ணிலககவிதமா, நவிலுடலிற்றொழிலிறைவன் புரிவதுதூலமதாம, தூலவுடலவதைகளிறகருவிக ளொவ்வொன்றி ற், தொழிலபுரிதலுக்குமமாநீகமறநின்றே, ஏ லுறுமிவ்வுடலுயிரோகருவியினிறபிறந்து, மிரு ந்துமிந்நுங்கணத்திறகுழலுமிவ்வாறளவில், கா லமவறறுறறிடோ கண்டதலாலந்தக, கடவுளடி சோசுத்தங்கண்டகிலவ்வுயிரோ.

[இது தூலுக்கும பஞ்சகிருத்தியங்களைச்சொல லுகின்றது.]

(இ-ள்.) எனப்பத்து நான்கு லக்ஷபேதயோ ணிகளாகச் சொல்லப்படுகிற உடல்களினிடத்தி லு பரமசிவம் பஞ்சகிருத்தியங்கள்செய்வது தூ லமாம், அத்தூலவுடலின் அவத்தைகளில் கருவி ளு ளொவ்வொன்றில பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வ ளுக்குக்குமாம், பொருந்தியஇவ்வுடலுயிரானது ளுக்கமிலராமலிருந்து ஒவ்வொரு கருவியிற் பிற

ந்தும் இருந்தும் இறந்தும் கணப் பொழுதில் சுழன்று கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு அளவில் லாதகாலம் அந்தக்கருவிகளிற் பொருந்தித்துன் பதைக் கண்டதேயல்லாமல் அந்தப் பரமசிவ த்கின் திருவடிகளிற் சேரும்படியான சுத்தநிலை யை அந்த உயிர்கண்டதிலலை எ-று. (௩௧)

இறைவனடிசேர்சுத்தமெங்ஙனென்னின துதா, வியம்புறுகாரணபஞ்சகிருத்தியத்தாலநீயும், மு றைமைபதாமிஃதுமினிமொழிசுது நாமுன்னர், மொழிநதனகேட் டறிவதுபோலறிவதுவன்றித் தனை, நெறிகொள்சமாதியினிவிருந்தறிவதுவாமறி ந்தா, னேர்படுநற்சுத்தமிது நிகழ்ந்துறவேவிளங் தின், அறிதரலாந்திருவடியுமாநநதப்பேறு, மத னுன்முன்னுறு துயர்களியாவுமகன்றடுமே.

[இதபரமசிவத்தின் திருவடியைச் சேரும்படியா னசுத்தநிலை யின்னதென்று உணர்த்தி
கின்றது.]

(இ-ள்.) பரமசிவத்தின் திருவடியைச் சேரு ம்படியான சுத்தநிலை யெவ்வாறென்னின், அது தான் காரணபஞ்சகிருத்தியத்தால் அறிவு முறை மையினை யுடையதாம். இந்த முறைமையினை யு மிப்போதே சொல்லுகிறோம். ஆனால்நாமுண்டி

சொல்லியவைகளைக் கேட்டறிந்து கொண்டது போல அறிவதன்று; மற்றெவ்வாறறிவ தென்னி ன், இது முறைமையினை யுடைய சமாதியிலிருந் து அறியத்தக்கதாம் அவ்வாறறிந்தால நல்ல சு த்தநிலைபொருந்தும். இத்தசக்ததநிலை கிரமமாக நடந்து விளங்குமானால் பரமசிவத்தின திருவடி யும் ஆந்தபபேறுமதெரிதலாம்; அதனால் மு ன்பொருந்திய துயரங்களெல்லாம நீங்கிவிடும ள-று. (நஉ)

அறைந்தசமாதியினி ளீருந்தறிவதெவ்வாறெ ன்னி, னறுவகையாமயனின முயறசிகளைவிடு த்துடன்மேல, செறிந்திடுபோகங்களின்மேற்பற றுகளோசற்றும். சேராமறகைவிட்டோரோகாந் தங்கைககொண், டிறைந்தவிடத்தினிலொன்னை சசாராமற்செவ்வே, யுடலவளையாமறறேகககொ ன்றுசுகாதனமுற, றிறந்திடுகாலந்நிகழ்காலம்மெ திர்காலத்தி, லெய்துபயன்கருதாதேகாககிரசித் தமதாய்.

[இதசமாதியிலிருந்து அறியமாறகூறுகின்றத.]

(இ-ள்) மேற்கூறிய சமாதியிலிருந்து அறிவ து எவ்வாறென்னின, அறுவகையாகிய பயனில லாத தொழில்களைவிட்டு இந்தத் தேகத்தின மே

லும் பொருந்திய போகங்களின் மேலுமுள்ளபற்
றுகளொன்றுஞ் சேராமல் சைவிட்டுத் தனியா
கிய ஏகாந்தங் கைக்கொண்டு பொருந்திய இட
த்தில் ஒன்றினைச் சாராமலும், உடலானது வளை
யாமலும், சரீரத்துக்குப் பொருந்திய சுகாசனத்
தைச் செவ்வையாகப் பொருந்தி இறந்தகாலத்
திலும் நிகழ்காலத்திலும் எதிரகாலத்திலும் வரு
கிற பயனைக் கருதாமலும் ஏகாக்கிரசித்தமாய்
எ-று. ௩௬)

பிருதிவிதத்துவமுதலானாதமதீராகப், பேசிய
நாலொன்பானுளோரொருமாகருவிக், குருவமு
டன்றிசனகத்தியுமிவையென்றுன்னி, யொவ்
வொன்றாநியதிகளைந் துயர்நாதமேறிக், கருவிக
ளை யென்னாலே கண்டதனாற்சடமாங், கண்டிவற
றைக கழன்றவனான் காட்டியது கடவுள், திருவ
ருளென் றறிந்தருளைச் செறிங்கிடுதியிதனுட், சி
வனைந்துதொழில நடக்குஞ்செய்தியது கேளே.

[இஃ தத்துவங்கள் சடமென்றறிந்த கழன்று
தேகியைக்காட்டியது திருவருளென்னு மு
றைமை கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பிருதிவிதத்துவமுதல் நாததத்துவ
மீராகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்

கருக்குள் ஒவ்வொருதத்துவத்துக்கும் உருவமும் தரிசனமும் சுத்தியும் இவைகளென்று அறிந்து அவைகளை யொவ்வொன்றாக நியதிசெய்து, உயர்ந்த நாததத்துவத்திலேயே, இந்தக்கருவிகளென்றை காணப்பட்டதனால் அவைகள் சடமாம். இவைகளைக்கண்டு கழன்றவன் நான். இவ்வாறு நான் காணாமபடி காட்டியது பரமசிவத்தின திருவருளென்றறிந்து அவ்வருளைப் பொருந்தக்கடவை. அதனில பரமசிவனது பஞ்சகிருத்திய நடக்கு முறைமையைக் கேட்பாயாக என்று. (ருசு)

கருவிகளொவ்வொன்றாகத் தோன்றுதலேசிருட்கண்டதனின்று தரிசித்தலதிதியதனை [டி ஒருவதலேசங்காரமருண்மீதிறபேரன் புறமெழுதலசொற்றேரோபாவமதேயாகும் திருவருளேகண்ணாககாண்பததுக்கிரகந திருவருளிற்பிறிவறநீதினமுமிருநதிடுபோ தொருநினைவங்குற்றெழுதல்சகலமறைப்பாகியுறுவதுகேவலமாமிங்கிருவகையுமொருவ [இது தத்தவநிபதியில பஞ்சகிருத்திய நடக்குமுறைமையைச் சொல்லுகின்றது.]

(இ-ள.) மேற்கூறிய தத்துவங்க ளொவ்வொ
ன்றாக காணப்படுவதே சி.ருடடி; அதனைக்கண்
டு அதிலின்று தரிசித்தலே திதி; அதனை நீங்கு
கலே சங்காரம்; திருவருளிளிடைத்துப பேரன்பு
பொருந்திமேலெழுவது திரோபவம; அந்தத்தி
ருவருளே சண்ணாககாண்பது அறுககிரகம்;
அந்தத்திருவருளிற்றிவற நீ தினமு மிருந்திடு
ம்போது ஒருநினைவு அங்குப பொருந்தியுண்டா
குதல சகலம, அந்நினைப்புமறைப்பாகியுறுவது
கேவலம்; இங்குககூறப்பட இவ்விருவையு
ம் நீங்கும்படி எ-று. (௩௫)

ஒருறுதிசொல்லுதுநீகேட்டினைவெழுந்தா [து
றுறுநினைவினவயமாவை புறறபினாததெளிந
சீரருளிளிற்றபையிதினி ன்றலந்நினைவுள் [து
செங்கைவயமாமியணளு செறிந்துடுமப்போ
சேருநினைவெழுந்ததனிவயமா குமதனைத்
திரோபாவமென்றறிதிருவருளைசசென்று
சார்தலநுககிரகமெனத்தெளிதியருடன்னைத்
தான்வேண்டிற்சின்னாளிற் சகலமறுந்தானே.

[இதமேற்கூறிய சகல கேவலங்கள நீங்கும உ
பாயங்கூறுகின்றது.]

(இ-ள) ஓநறுசி சொல்லுதிரேம், அதனை
 நீகேடகாகடவை. திருவருளில் நிறத்தம்போது
 நினைவுண்டாகுமானால் நீ அந்நினைவின் வசமாகு
 வை. அவ்வாறு அந்வசமானபின்பு கெளிந்து
 சாபொருந்திய திருவருளி விமபை, இதில்நினை
 றால் அந்நினைவு உனகைவசமாகும், இவ்வாறு
 நக்குமபோது உண்டாகிற நினைவானது அந்ந
 அருளின் வசமாகும், அதனை, திரோபவமென
 று அந்யககடவை அந்நினைவானது திருவரு
 ளைச் சென்று சோதலை அநுககிரகமென்றுதெ
 ரிந்துகொள் அந்நினைவானது விருப்பினால்
 சிலநாளில் சகலாவததைக் கிவிடுமென்று. ( )

சகலமநிற்கேவலநதான்வநதுவநதுகாகரு,த
 கைமைததாமெய்யெனவிந் றண்மதியைமேகம்,
 இகலொடுவநகடிகடி ப்றநிதல்போலவிதுமுன்,
 னிநருசகலநகொடுகலந்து வநு,தகைமைததா
 கும். புகரில்சமாகிரினிலுடல கறறுனைபபேப
 ப, பொற்பின்வையாதுறறுப் பித்திகையிற்சா
 யா, திகலறுபேரருளாலே கண்டதனைததடுகக,
 விசைந்திடுகேவலமுமறுமிருவகையுமறவே.

[இதுசகலம் நீங்கினவிடத்தில கேவலமேலிடுமெ
 னறும், சமாதிகிலையில நினரூல அதுவும்
 நீங்குமெனறாக கூறுகின்றது.]

(இ-ள்) சகலம் நீங்கினவிடத்தில கேவலமா
 னதுவந்து வந்து தாக்குமுறைமையுடையதாம்,
 அது எவ்வாறென்னின், குளிர்ச்சிபொருங்கியச
 ந்திரனைமேகமானது வன்மையுடன்வந்து அடி
 க்கடி மூடுவதுபோல (எனவயிக) இந்தக்கேவல
 மானது முன்சொல்லிய சகலத்தோடு சேர்ந்து
 பொருந்திவருந் தகைமையுடையதாகும்; அது
 அததகைமையினை யுடையதா யிருந்தாலும் சொ
 ல்லுகின்ற சமாதியிலுடலானது விளையாமலும்,
 சுவரீற்சாராமலும், பொலிவுடனே கற்றாணைப்
 போலிருந்து குறமற்ற பெரியு கிருவருளாலே
 பார்த்துக் கேவலமேலிடாமல் தடுக்கதால் பொ
 ருந்திய அக்கேவலமும் அறும்; இவ்வாறு இவ்
 விருவகையும நீங்கினால் எ-று. (௩௭)

மாயையுங்கன்மமும்ந்தச்சகலத்தோடொழியும்,
 வழத்தியகேவலத்துடனானவ மாயுமிவைதாம்,
 ஆயவசுத்தம்யிவைகளகன்றதுவேசுத்த,மதனையு
 னாததிடின்மலைவாய்க்கதிர்வீழ்காலமபோல, தூ
 யவருணோதயம்போற்றோன்றுமிதைப்பெரியோ

ர், துன்னுமிராபபகலறறவிட மென்றமறபபு,
மேயநினைபபுமமிலலாவிடமென்றமிறபபு, மிகு
பிறப்புமிலலாதவிட மென்றமபுகலவார

[இது ஆணவ கனமமாயபசுளாகிப அசுதகமநீவ
கினவிடகதில சுததநீகான்றுமென்னு மு
றைம கூறுகின்றது

(இ-ள) மாயையுங் கனமமும் அநதசசகலத
துட நீங்கிவிடும், அதுநீங்கவே மேலுண்டாகு
மென்ற கேவலத்துடன் ஆணவம் நீங்கிவிடும்,
மாயை கனமம் ஆணவம் என்ற இமமுன்றம அ
சுததம், இவைகள் நீங்கினவிடமேசுததம், அநத
ச சொல்லுமிடத்தில அஸதமனகிரியினிடத்தில
சூரியன் விழுமபடியான மாலையகாலம் போலவு
ம பரிசுத்தமான அருணோதயம்போலவும் கோ
ன்றும், இவ்வாறுதோன்றுவதை இராபபகல அ
ற்ற இடமென்றும், நினைபபு மறபபும இலலா
இடமென்றும், பிறபபும இறபபுமஇலலாத இட
மென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் எ-று
சுத்தத்தைப்பெற்றதனிலுன போதஞ்சிறிதுந

தோன்றாமனின்றுடவே தோன்றும்பேரருடா
னெத்திககுமபலகோடிசூரியரோருழியி

“வெயதியவாறையமறும்பேரொரியதாகித்

தற்போதே யுபதேசத்தணங் தீரையவேண்டும்.
ஆய்வு மருதேயபருகதகணி விரிநருநிலைக்குவணம்,
யலர்விழிதேசசக்கரினையாழிவிட டீராக்ருதேச.

இது தற்போதப் சீர்க்கலைமையெனவழிமுறைமை
கருகினரது.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கோன்றிய திருமருதில
உண்டேபாதம் கோன்றும், இவ்வாறெய்யவின், மு
னவம் முயர்சீராக உதிக் கோன்றி சொல்லுத
நகரியல்வருத, 'கை உருவியுபதேச, இ'ந்த, த் தி
ருவருடீபாத உகரம் ஆ' உ திருவருதீளமுத
வக்சையம் சீகருத, ம'ய வன்மீரகம் வகிரிட
பெகா நாம ஆயுத' சம்பீதகிப பரமகி'கவக
கோயெலை நம். ஆந்த விபாருதீயப் ப, உ, த, தி'யு
ஆதில்நீரி ம' முவருவாகருவமை ப'த'த கண
னென்றியானது துருவருவையம் (நரியினையுந் ப
விஷயம். கோருதீயுபதேசமாயி - ௨. (௪ ௦)

உண்டேபாதமவிரசுண்டினா செய்ந்துகேணி,
முறுவிழிதேசசக்கிராப் புடைபெயர்ந்து கோ
க்கா, துண்டேபாடக்கதிருதிகா கணசவதவிவ்ரி
வே, யதுவிதுவென்றாண்டா வே கோன்றாமது
யோல, மிண்டேபாதமருள்சிவநா இனன்றபருககா

து, நிகழ்சிவநேர்நின்றிடவொன் றிரண்டாகாவ யிக்கம், இன்போடெய்துறுமிதனைக் கண்டுக்கொ ணீகண்டே, யிதனிலெழும பேரின்பமேழ்கடவி ற்பெரிதே.

[இத தற்போதம நீங்குகற சூபாயங்கூறியது.]

(இ-ள்.) உன்போதம்நீங்குகறதற்கு ஒருபாயமு ண்டி சொல்லுகிறோம்கேள். பொருந்தியகண்ணு னது கிரணத்தையும் சூரியனையும் பிறித்துப்பா ராமல் அன்புடன் அநதசசூரியனுக்கெதிரில அ சைவற நின்றால் கண்ணொளியென்றும் சூரிய னொளியென்றும் சொல்லுகிற இவ்விரண்டு பே தங்களுமில்லாமல தோன்றும்; அதுபோல, நின் போதமானது அருளென்றும் சிவமென்றும் நா னென்றும் பிறிகாமல பரிபூரணமாகிய பரமசி வத்துக்குநேராக நீ நிற்கில ஒன்றென்றும் இர ண்டென்றும் ஆகாத ஐக்கம் பேரின்பத்துடன் பொருந்தும். நீயிதனை அறிந்துகொள்ளக்கட வை. இவ்வாறு கண்டால் பொருந்தும் பேரின்ப பமானது எழுகடவினும் பெரிதாம்—எ-று.* ( )

முன்னருறுங்கருவிதுகள்பகவினறிவெனவே மொழிந்தவையுளொன்றேனுங் கண்டிலன்கெ

ன்னை, துன்னுமி நுளுமிகியின்சுடரிவைகள்கதி
ர்முன், ரேன்றுவாசிவத்தின்முனர்த் தோன்ற
வென்றறிவாய், உன்னலருஞ்சுகமதனி லுதிதத
தெவ்வாறென்னி, னுறுபெண்ணுண் கூடுமிடத்
துற்றெழுமின்பேபோல, மன்னுரிராகியபெண்
னுஞ்சிவமென்னுமானு, மணநதிடுமபோதெழு
ந்திடும்பேரானநதவாரி.

[இது பேரினபந தோன்றுசுறகு மேறகோள
கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) முன்னமபொருந்திய தத்துவங்களு
ம் ஆணவமலமும சீவ அறிவென்றுசொல்லியவ
ற்றுள் நான்ஒன்றாகிலுங்கண்டிலன்; இதுஎன்ன
குருவே? மாணவகனே! சொல்லககேள். பொரு
ந்திய இருள், நகூத்திரங்கள்; சந்திரப்பிரகாசம
என்னும இவைகள் சூரியப்பிரகாசத்துக்கு மு
ன்தோன்றாத முறைமைபோல, அவைகள் சிவத்
தின்புன் தோன்றவென்றறிவாயாக. நினைத்தற்
கரிய சுகமானது அச்சிவத்துடன் கலந்தபோது
உண்டானதெவ்வாறென்னின், பொருந்திய பெ
ண்ணும் ஆணுங்கூடுமிடத்துண்டாகும் சிற்றிவ
பும்போல அழிவிலலாத உயிராகிய பெண்ணும்,

சிவமென்னும்ஆணும் கூடினபோது, பேராணந்தக்கடலஉண்டாகும் என்று. (சுக)

திருவடிசேர்விரகென்முன்னுனாதநீரந்தத், திருவடியிகுகேதென்னிற றிரோதமருளென்னும, இருவகையுமிறைபாத மிவைகீழ்மேனோக்கி, யிருந்திங்கீழ்நோக்கியதா ளெய்துறுமாருயிர்ககு, வருவினையொப்பாககி மலபரிபாகமாககு, மற்றதுபேராணந்த வாரிதருமிவைகள், பொருவி லுயிர்ச்சிரசின்மிசைப பிறிவறவேதகும், பொருசபையினின்றநிலை திட்டமதுகானே

[இது பாமசிவத்தின் திருவடி தன்மை கூறுகின்றது.]

(இ ள்.) குருவே! திருவடிகளைச்சேரும் உபாயமிதுவென்று முன்னம உரைத்தருளினீர், அந்தத்திருவடியென்பதினுகெது வென்னின, மாணவகனே கேள் திரோபவம் அநுகிரகமென்கிற அவ்விரண்டுமே பாமசிவத்தின் திருவடிகளாம். இவைகளில் ஒருதிருவடிகீ முன்றிநிற்கும், மற்றொருதிருவடியானது மேல்தூக்கினவண்ணமாக ற்கும் கீழுன்றியதிருவடியானது நிலைபெற்ற ஆரியஉயிர்களுக்கு வருகிற நல்வினை தீவினைபொ

னும் இரண்டுவினைகளை யுஞ் சமமாக்கி மலபரியா கழுண்டாகும். தூக்கியதிருவடியோவெனின், பேரீனந்த வெளாததைக் கொடுத்தருளும் இ த்தன் னையவாகிய இரண்டுதிருவடிகளும உயிரக ளுடைய சிரமன்மேல பிரிவறப்பொருங்கிய க னகசபையிலநின்றநிலையாம். இது உண்மையே ள-று. (சஉ)

இவ்வடியைச் சேர்ந்தவிடத் தைந்தொழிலே தென்னி, னியைத் நுமாயையிலுதித்தாங் கருளி லுதித்ததுவே, செவ்வியநற சிருடடியதாஞ் சு கப்பேமேகிதியாஞ், சீவனிராட்போதமறல சங் காரமாகும், அவ்வயமாம் பிரவஞ்சநதோன்றத் ததுவே, யானதிரோபாவமதா மாயவொருநான் கும், தவ்வலறவிளங்குதல்நிங் கதுக்கிரகமாகுந். தண்ப்பிலககாதிதத்திற் கிளககவொண்ணுதுறு மே.

[இது திருவடிகளைச் சேர்ந்தவிடத்து நிகழும் பஞ்சகருத்தியங்களைக் கூறுகின்றது.]

(இ ள்) இந்தத்திருவடிகளைச் சேர்ந்தவிடத் துப் பஞ்சகருத்தியங்க ளெதுவென்னின், கூ டியணாயையில் உதித்ததுபோலத் திருவருளில

உதித்ததுவே செவ்விய நல்லசிருடடியாம். பே
 ரானந்தம் உண்டாவதே திகியாம். சீவனுடைய
 யஆணவமலம் நீங்குதலே சங்காரமாம். மாயை
 யாகிய பிரபஞ்சம்தோன்றாததே திரோபாவமாம்
 ஆகிய இந்நான்கும் குற்றமறவிளங்குதலே அறு
 க்கிரகாராம். பிறிவிலலாத சுகாதீதத்தில சொல்ல
 வொண்ணு திருக்கும எ-று. (சந)

அளவறுநாடபிறவியிடாககடலலைநீர்கிடந்த
 வடியேனை நாராயுமதருணடனங்காட்டி
 உளமகிழ்வுறறியாதயாவைசுருமுணர்ந்தி
 யுயர்மவுணுனந்தந்தண்கடலவைத்தீரடிகள்
 கண்ணனி நுககோகைமமாறியேனுமது
 கமலபந்தமெநாருமருளுடனேவாழி
 வளனுறுநும்மா ளடியாராநடைபுகலவேண்டும்
 வாரீசத்திருவாயான்மதுரநறைபோல.

[இது அசாரியரை வியந்தகூறுதல்.]

(இ-ள்.) குருவே! அளவற்றநாளாகத் துயரம்
 பொருத்திய பிறவியாகியசமுத்திரத்தின் அலையி
 ல அகப்படடுகிடந்த அடியேனை பேரருளிணு
 லெடுத்தித் திருவுள்ளமகிழ்ந்து நானறியாதவை
 களாய்ப் பலவாறாகிய பஞ்சகிருத்தியங்கள் முடி

லானவற்றை யறிவித்து் மேலானமவுனநதமெ
ன்னுங் குளிர்ச்சி பொருந்திய சமுத்திரத்தில்
வைத்தருளினீர். இந்தப் பேருதவிக்கு வஞ்சக
னைய யான்செய்யதக்க பிரதியுபகாரம் யா
தொன்று மறிந்திலேன். தேவரீருடைய திருவ
டிகள் எந்நாளும் வாழுகடவனவாக; சிவஞான
சசெலவம்பொருந்திய தேவரீருடைய திருவரு
ள்பெற்றுள்ள அடியார்களது ஒழுக்கத்தை, செ
ந்தாமமைலாபோன்ற திருவாக்கினால், மதுரமா
கிய தேன்யொழிவதுபோல இனி உரைத்தருள
வேண்டும் எ - று. (சச)

புங்க முறுமெய்ஞ்ஞானப் புதலவாகேளடியா
ர், புன்னெறியேதுமமறியா நன்னெறியைத்தா
னே, எங்குமுறுஞ்சிவமொன்றே கண்டிடுவர்கா
னா, ரொண்ணரியபலவிதமாய் நண்ணுறுமாயைக
ளைத், தங்கியபல்லுயிர்கட்குந் தண்ணளியேபுரி
வார், தாய்போற்சேய்போனானைக் கென்றுன்னார்
றும், மங்கியுமுற்பவமுற்றும் வருமவர்போற்
னா, வருபகைவருறவொனவாடார்மகிழாரோ.

[இது அடியார்கள் பெருமைகூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பரிசுத்தம்பொருந்திய மெய்ஞ்ஞான புத்திரனே நீ கேள். அவ்வடியார்கள் கீழ்மையான நெறிகள் எவ்வளவுமறியார்கள், நன்மார்க்கத்தை எவ்விடத்தும் பொருந்தியிருப்பார்கள்; சிவமொன்றைக் காண்பார்களேயன்றிப் பலபல விதமாகப் பொருந்திய மாயைகளைக்காணார்கள். தாயானவள் தானீன்றமகவுக்கு அருள்செய்வது போல நிலைபெற்றிராநின்ற எல்லா உயர்கட்குந் தண்மையான அருளே செய்வார்கள், நாளைக்காகுமென்று சிறிதுநகருதாராகள், இறந்தமூற்பிறப்பில் அடிக்கடிவருகின்றவாபோலப் பிறரைப்பகைவொன்றுகருகி மனமவாடார்கள், உறவினரென்றுமனமகிழார்கள் எ-று. (சுடு)

ஆணவமே யாருயர்கட்குட்பகை யென்றறிவா, சளவறநாளுறமூடித் துயருறவைத்ததனால், தானுவெமைக்கேளாது தண்ணளியாலெடுத்ததுக், தனுவாதிதந்தனைப்பரிபாகமாக்கி, மாணுறுமின்பந்தரலானக்கடவுடானே, மன்னுறவாரென்றறிவாரன்னவனைத்தொழுவார், காணுயிரினி

சுதந்தரமாய்ச் சுகதுன்பந்தருமோர், காரணமின்
மையினதனைப்பொதுவாகக் காண்பார்.

[இதுவுமத.]

(இ-ள்.) அளவற்றநாள்பொருந்தி மறைத்து
த்துன்பமுறவைத்ததனால் ஆணவமலமே உயிராக
ஒக்கு உட்பகையென்று அறிவார்கள்; சிவமான
துநம்மைவினவாமல் தண்ணளியால அவ்வாண்
வமலத்தினின்றெடுத்தது, தனுகரணபுவனபோக
ங்களைத் தந்தருளி அவ்வாண்வமலத்தைப் பரிபா
கமாகக் கி மாடசிமைப்பொருந்திய பேரின்பம் அரு
ளிச செய்வதினால் அந்தச்சிவமே நிலையான உற
வென்று அறிவார்கள்; அறிந்து அக்கடவுளையே
தொழுவார்கள்; காணுகின்ற உயிர தற் சுதந்தர
மாகச் சுகதுக்கங்களைத்தருகின்ற காரணஞ் சிறி
துமில்லாமையால் அவ்வுயிரைப் பொதுவாகக்
காண்பார்கள் எ-று. (சுக)

ஊழ்வினையாலே பிறருக்குயர்நன்மைசெயினு
மொருவர்தமக்குத் தீமையுறுநன்மைசெயினும்,
தாழ்வறுபேரருளாளன்றன்செயலாநினைவார், த
பாலோர்தீமையுயிற்றமமை வெறுத்திடுவார்,
பாமுறுநெஞ்சினர்பிறருக்கொருநன்மைசெயினு

ங, கருதயலார் தீ துதமக்குச் செயினுங்காண்பா,
ஏழ்கடன்றசுகருன்பமியாமபிறொன்றுன்னி, யி
வைமாறிச்செய்யுமிடத்தீசன் மேலவைப்பார்.

[இ-அவுமது]

(இ-ள்.) ஊழ்வினையினால் ஓர்வருக்கு மேன்
மையாகிய நன்மையைத் தாங்கள செய்தாலும்,
அல்லது மறறொருவர் தங்களுக்காக தீமையாவ
து நன்மையாவது செய்தாலும், தாழ்விலலாத
பேரருளாளனாகிய பரமசிவனது செயலென்று
நினைவார்கள்; தம்மிடத்திலொரு தீமையிருக்கு
மானால் தங்களை வெறுத்துக்கொள்வார்கள். கா
மியத்தைப்பொருந்திய மனமுள்ளவர்கள் பிறரு
க்கு ஒரு நன்மையினைச்செய்தாலும் கருதுகின்
ற அயலாராயிருப்பவர்கள் தங்களுக்குத்தீதுசெ
ய்தாலும் அந்தந்தப்படியே காண்பார்கள். ஏழ்ச
முத்திரமபோல பெரிதாகிய சுகமென்றும், துன்
பமென்றும், நாமென்றும், பிறொன்றும், பின்ன
மாகக்கருதி, இவைகளை மாறிச் செய்யுங்காலத்தி
லபரமசிவத்தின்மேல வைப்பார்கள்-று. [மா
றிச்செய்தலாவது-பிறர்தங்களுக்கு நன்மை
ய்தல், பிறர்களுக்குத் தாங்கள் தீமைசெய்தல்

முனையாதிசராசரமோ முன்னிலையாலெழி
 னு, மொழிநவையையோ முன்னிலையாற் காசப
 பட்டுந்நும, வளைகடல்குழலகினிலோ நயிர்க்
 கோர் முன்னிலைபான், மலிநாசமவநதுந்நு நா
 லபிரரான்மனதகால, உளைவுறுமாமயகந்நுநும
 வைகரியமெனிக, ஆந்நிடினு முன்னிலையைச
 சமமெனினுமுனது, தளையவிழம புங்கொன
 மைச சங்கராபுரிபு, தண்ணளியைத்தொழி
 லென்றே பெண்ணியியந்திடுவா.

விசயமச.

(இ-ள்) முன்புகலாகிய சராசரங்கள் ஒருமு
 னனிலையினால் உண்டானாலும், அன்றியும் அவை
 கள் ஒருமுன்னிலையாற் காக்கப்பாடாநுநதாலும்.
 வளைந்திராநின்ற சரத்திரநு நுழங்க உலகத்தி
 லிருக்கம் ஒருநிநகசு ஒருமுன்னிலையால் பொ
 ருந்திய அழிவுவந்தாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், பி
 றராலும், மனத்தினாலும், வநுநதுமபடியானம
 யக்கம் நேரிட்டாலும், அமழன்றினால் தெளிவை
 பபொருந்தினாலும், ஒரு முன்னிலையைச் சிறிதுங்
 கருதார்கள் இதழ்களமலாநத கொன்றைப் பூமா
 டியணிந்த பரமசிவம் நடத்துநின்ற தட்பமாகிய

திருவருளால் நடரகும் பஞ்சகிருத்தியமென்றே கருதி ஆனந்தம அடைவார்கள்-எ-று. (சஅ :

பருத்தியசத்தின்மயிர் மண்பாடாணுதிகடாம், பரமசிருட்டி யவனருளாற் பகாசிவ சிருட்டி, விரித்தபடங்கம்பளமட்கடஞ்சிகரி கோயில, விள மபுமிவையாதுகளா மிவைபோலவுலகம், அ நத் தியுடன் விளங்குமினுஞ் சீவர்களபோன மயங் கா, ரருள்வினையாட்டாநினைவ ராதசீறபுறபுதமா ய், உருக்கொளினுஞ் சிருட்டிதி சங்காரமுள வென், றுன்னிடுவார் துன்னிடுவா ருயர்க்கவாரி யதாய்.

[இதவுமத.]

(இ-ள்) பருத்தி ஆட்டினமயிர் மண்பாஷாண ம் இவைமுதலானவைகள பரமசிவத்தின் சிரு ட்டியாம். அப்பரமசிவத்தின் திருவருளால் சீவ சிருட்டியாதென்னின், விரித்தஆடை, கம்பளம் மட்கடம், கோபுரம், கோயில் முதலானவைகளா ம்; இவைபோல, உலகமானது ஆசையுடன்விள ன்குமானாலும் இவர்கள் மற்றைச் சீவர்கள்பேரல மயங்கார்கள். திருவருள்வினையாட்டாகவே நினை ப்பார்கள், நீர் குமிழிகளாய் உருவங்கொண்டாநீ

ம் அவற்றிலும்சிருட்டி திதி சங்காரம் உள்ளன வென்று கருதுவார்கள்; ஆதலால், இவர்கள் ஆனந்தவள்ளமயமாயிருப்பார்கள்-எ-று. (சக)

காமமுநின்மோகமும் லோபமுந்தோன்றுமந்தக், காமமுநிலிரண்டுமறுங் காமமுதலையில், ஏமமிகுங்கோபமுறு மிதனின்மதவயிரா, மெழுமதறிவியையறுமென்றிசசைசினஞ்சாரார், யாமறிவிங்கிவ்வறிவிலெழு மினமெமதென், மெண்ணிடுவார்மண்ணவனி யாமெமதென்மெண்ணார், சேமநிதிபிறைவனவனிறைவியவளதுதான், சிற்சுகமென்மெண்ணிடுவார நறசுகபூரணரோ.

[இஃவுமத.]

(இ-ள்) ஒருபொருளிலிச்சைவைத்தாலமோகமும் லோபமும் உண்டாகும்; அந்த இச்சை அற்றால் அவ்விரண்டும் அறும்; அந்தக்காமத்துக்குத்தடைவந்தால் மயக்கமுள்ள கோபமுண்டாகும்; இந்தக்கோபத்தினிடத்தில் மதமுமவைராககியமும் உண்டாகும். அந்தக்கோபம் நீங்கினால் அதிலுண்டான இரண்டும் நீங்கும் என்று கருதி விருப்பும் வெறுப்பும் அடையார்கள். நாம் அறிவு, இவ்வறிவிலுண்டாகும் பேரானந்தம்

எமமுடையதென்று கருதுவார்கள். உலகதகரா
 னைப்போல நாமென்றும், நம்முடையதென்று
 மகருதார்கள். அவன் அவள் அது என்னும்
 முன்பில் அவன் என்பது சேமநிதிபோலாகிய
 ஓரைவென்றும், அவளைன்பது ஓரைவியை
 ன்றும், அது என்பது சிற்சுகமென்றுங் கருது
 வார்கள். அவர்களை நல்ல சுகபூரணர்கள் எ-று.

நெய்யிழைதாங்கியவாரேறி சுகசுகபூரணமாய [ன்
 நிறைந்தவடிவோவாடி வாயெழுந்தருளிநாயே
 வெய்யயறநுந்திருநடனநதாலமுதனமுன்றிப்
 புகனறடியேனறீனரினப்ப புணரியிலைவைத்
 செயயநுமதருளடியாநடையு முரைத்திடலா[திர
 சிறியேன்மேலவைத்திநிபேரநுணுமவாழி
 னுயாமறவென, முடிமேலவைந்தகருசசெந்தா
 ளநுளவாழியடியாபுராமவாழ்சுகம்வாழி.

[இது வாழ்த்துக கூறுகின்றது.]

(இ-ள்.) பாஷிநுந்து நெய்யுண்டாகு முறை
 மைபோலச சுகபூரணமாய நிறைந்த சொருபமா
 னது ஒநமாஸிடவடிவமாய எழுந்தருளி நாயடி
 யென அஞ்ஞானம நீங்கும்படி லோவாரூடைய
 ிருநடனம தூலமாதி முன்றுகச சொலளி அடி

யேனை ஆனநதவெள்ளததில வைததநூரினீர். அ
 துவமனய் சுவாமிகளுடைய அடியார்களது செ
 வவிதான ஒழுகுகதகையும் உரைநூரினீர்;
 இவ்வண்ணமாகச் சிறிபோனிடததில வைதத
 நூவநள எநநாடும் வாரக, சந்தேகமந நாயேன
 முடிபிலவைததநூரிப செதமரை மலாபோன
 ம சிநவடிவாரக, அருளவாரக, அடியார்க்ருச
 கூட்டம வாரக, அனரியு மிவவுலக மமவாழக;
 எ-று நெயரிழந்தாகியவாறொபதனை “விறநிம
 ரியினமபலிபதி நெயபோல” எனபகநுணுணா
 க நெய இழுது எனபதுநிமிசைபயம] (௩௩)

பஞ்சுகாரவீராகக முறைய

சுருசு மமபலம

விளம்பரம்

இப்புத்தகம் சென்னப்பட்டினம் முதற்கியாலு
 பேட்டை தம்புசெட்டியாணியில் கரு - வ. ச.
 சுவீலககமுள்ள வீட்டிலும், அரமணகாரா
 வீதியில் கரு வது சுவீலககமுள்ள கலாரத்
 நாகர அச்சககூடத்திலும் ஊ புத்தகசெட்டி.
 யாரிடத்தில் விலைகரு அகப்படும.

விலை அணு - 5.

மகாமகோபாத்யாய, டார் :
 டி. வெ. சாமிநாதையர் நூல்
 அடையாறு, சென்னை-20.

